

DOMSKI

ČASopis

|1| KOLOFON

Uredniški odbor

Urednica:

vzgojiteljica Aurelija Jurca

Članice:

vzgojiteljica Nina Klinec

vzgojiteljica Lora Kočan

vzgojiteljica Anja Mal

vzgojiteljica Tjaša Plazar

vzgojiteljica Mirjam Selšek Štanta

vzgojiteljica Eva Žagar Jelnikar

Naslovna slika

Adnana Kovačević

Naklada

70 izvodov ter spletna izdaja

Delo NI lektorirano

SLOVO IN NOVI ZAČETKI

Pred nami je tretja številka Domskega časopisa, ki nadaljuje svojo pot s polno paro.

Otroci in mladostniki so neskončen vrelec zamisli, ustvarjalnosti, izraznosti in aktivnosti na vseh področjih. Vse to lahko preberemo, vidimo, spoznamo tudi v tretji številki, ki je izšla ob zaključku šolskega leta.

Junij je mesec zaključevanja tako ocen kot določenega obdobja. Nekateri otroci in mladostniki prehajajo na druge nivoje izobraževanja, se vključujejo v druge šole, vzgojne skupine in oddelke. Zaključujejo se nekatera prijateljstva, navezave, aktivnosti in dejavnosti. Je čas za slovo in nove začetke. Utrip zaključevanja se razbere tudi iz prispevkov, ki so pred nami. Sporočajo nam, da je življenje v Centru dobro, prijetno, da lahko vsak izrazi svoje potenciale in si najde prostor za aktivno sodelovanje. Prispevki so odraz časa, ko žanjemo uspehe in se soočamo tudi s porazi ter se iz vsega učimo o sebi, drugih in svetu. Odstirajo nam delček življenja v Centru. Vse to in še več si lahko preberete v časopisu, ki so ga otroci in mladostniki skupaj z vzgojiteljicami in vzgojitelji skrbno pripravljali zadnje tedne.

Želim vam veliko užitkov ob prebiranju novih domislic ter lepo dolgo poletje, polno novih dogodivščin. O njih bomo brali jeseni, ko se vrnemo in skupaj zajadramo v novo šolsko leto in četrti številki Domskega časopisa naproti.

Ravnateljica Doma CIRIUS Kamnik
mag. Simona R. Ožek

|3| KAZALO VSEBINE

- 1- - - - - KOLOFON
- 2- - - - - UVODNIK (mag. Simona R. Ožek)
- 3- - - - - KAZALO VSEBINE
- 4- - - - - RAZMIŠLJANJA (Tamara Belec, U.P., Amar Nadarevič)
- 8- - - - - GALERIJA FOTOGRAFIJ (Timotej Bučar, Milan Zukić)
- 10 - - - - - RAZSTAVA (Anže Pangerc)
- 13- - - - - UTRINKI (vzgojna skupina Barbare Urbanija, Nika Miklič, vzgojni skupini Anje Mal in Urške Šenk, vzgojni skupini Lore Kočan in Simone Lesar, Hana Švab, Erik Jan Jarec; Vildan Rama, vzgojna skupina Tadeje Cerovšek, vzgojna skupina Aurelije Jurca)
- 26- - - - - KUHARSKI RECEPTI (Iza Bleiweis Trsteniška, vzgojna skupina Anje Mal)
- 27- - - - - AKTUALNO DOGAJANJE (Domen Peljhan)
- 28 - - - - - AKTUALNO DOGAJANJE - TABORJENJE
OB OGNJU DOŽIVETIJ (Peter Rus, Melani Pyvovar, Maj Crkvenjaš, Brina Markež, Matic Novak, Nail Perviz, Žan Hočevar, Tim Podbevšek, Iza Bleiweis Trsteniška; Lev Camplin, Nik Sarkič, Job Zorin Grudnik, Anže Strazberger, Živa Logar, Karin Kraljič, Kaira Kukul Česnikj, Luka Drobnič)
- 31- - - - - ZGODBA (Nataša Artač)
- 35- - - - - NADALJEVANKA (Klavdija Kobal)
- 41- - - - - KLEPETALNICA
- 44 - - - - - SOS TELEFONSKI IMENIK (Mirjam Selšek Štanta)
- 45- - - - - ZABAVA IN PROSTI ČAS (Aurelija Jurca, vzgojna skupina Lore Kočan)

|4| RAZMIŠLJANJA

KAMNIK, POGREŠALA TE BOM!

Tako. Pa je minilo moje srednješolsko izobraževanje. Kar ne morem verjeti, da je šest let minilo, kot bi samo pomežiknila in bi bilo konec. V tem kraju sem imela lepe in slabe trenutke, a zagotovo si bom zapomnila samo dobre.

Natančno se spominjam dneva, ko sem prvič obiskala Kamnik. Bilo je 16. februarja 2016, če sem natančna. Ta dan je zapadlo ogromno snega in ravno zaradi tega je zelo malo manjkalo, da se informativnega dneva tistega dne s svojima staršema ne bi udeležila. A na srečo sem se ga, saj moram priznati, da mi je ta šola – CIRIUS Kamnik - spremenila življenje.

Iz zadržane najstnice sem se spremenila v veselo, razigrano in upanja polno punco, ki po šestih letih srednješolskega izobraževanja natanko ve, kaj bi rada počela v življenju. Vem, da sem do tega spoznanja morala prehoditi trnovo pot, a vseeno sem hvaležna za vsako bolečino, ki mi je prišla na pot, saj sem ravno zaradi teh bolečin danes tukaj, kjer sem.

Kamnik je mesto, ki se lahko pohvali s čudovito pokrajino, dobrimi ljudmi, veliko zanimivosti in skritimi kotički, ki prav čakajo, da jih nekdo odkrije. Ko pomislim, da zares odhajam, se mi v oči prikradejo solze, ker veste – del mene skače od veselja, da vidi, kaj mi bo prineslo novo poglavje življenja, del mene pa noče oditi, saj bom s tem morala reči nasvidenje ljudem, ki so me spremljali vso moje šolanje in mi lepšali dneve, ko sem bila daleč od doma.

V vseh teh letih, ki so minevala, sem stkala ogromno prijateljskih vezi. Nekateri bodo ostali, druge se bodo po odhodu žal pretrgale. A takšno je življenje. Vem le, da nekaterih ljudi, ki sem jih spoznala v tem kraju, ne bom pozabila nikoli in da se mogoče nekateri ne zavedajo, kakšen vpliv so imeli na moje življenje, čeprav so me videvali samo petinštirideset minut na dan.

Kamnik – hvala, da si mi dal priložnost, da sem spoznala samo sebe, spoznala čudovite ljudi, ki jih bom za vedno ohranila v svojem srcu, kdaj pa kdaj zajokala od neizmerne žalosti, se nasmejala do solz, ustvarila večne spomine in uživala v prečudoviti naravi ter skritih kotičkih, ki sem jih lahko odkrivala.

Pogrešala te bom!

Tamara Belec

POMEMBNOST DOBREGA OZ. POZITIVNEGA ODNOSA DO ŽIVLJENJA

Pomembno je, da se ljudje oz. velika skupina oseb naučijo razvijati dober oz. pozitiven odnos do življenja, da cenijo to, da sploh živijo in da se veselijo predvsem lepih oz. pozitivnih trenutkov v njihovem življenju in da grejo v posteljo s prijetnimi mislimi v posteljo in da bi se zavedali da je življenje nekaj dragocenega. V tej naši državi bi ljudje morali spreminiti svoje mišljenje to da je življenje samoumevno in da bi ljudje nasploh znali ceniti svoje življenje, da bi se naučili spoštovati drug drugega in se veseliti tega življenja ter da bi imeli voljo živeti, čeprav so v življenju vzponi in padci, saj je naše življenje res nujno in tudi voda, ki je pomembna za življenje. In če bi vsi na svetu znali ceniti svoje življenje bi vsi mi imeli veliko boljši jutri in vsi bi imeli lepe in prijetne dni.

U.P.

ZAKAJ NE MOREM BREZ TELEFONA?

Brez telefona ne morem, ker mi je vse dolgočasno na svetu, ker moram vse enako doživljati vsak dan. In zato sem rad na telefonu, da pogledam, kako ostali ljudje živijo, v živo na različnih omrežjih kot so na primer YouTube, Tik Tok, Instagram in Facebook. Včasih pa pogledam na YouTubu kakšen film ali serijo in ostale stvari. Facebook in Instagram uporabljam, da se pogovarjam s prijatelji, Tik Tok pa da pogledam kaj smešnega ali pa da poslušam glasbo.

Amar Nadarević

Fotografije - vir: google.com

Osamelec

Vrtnica

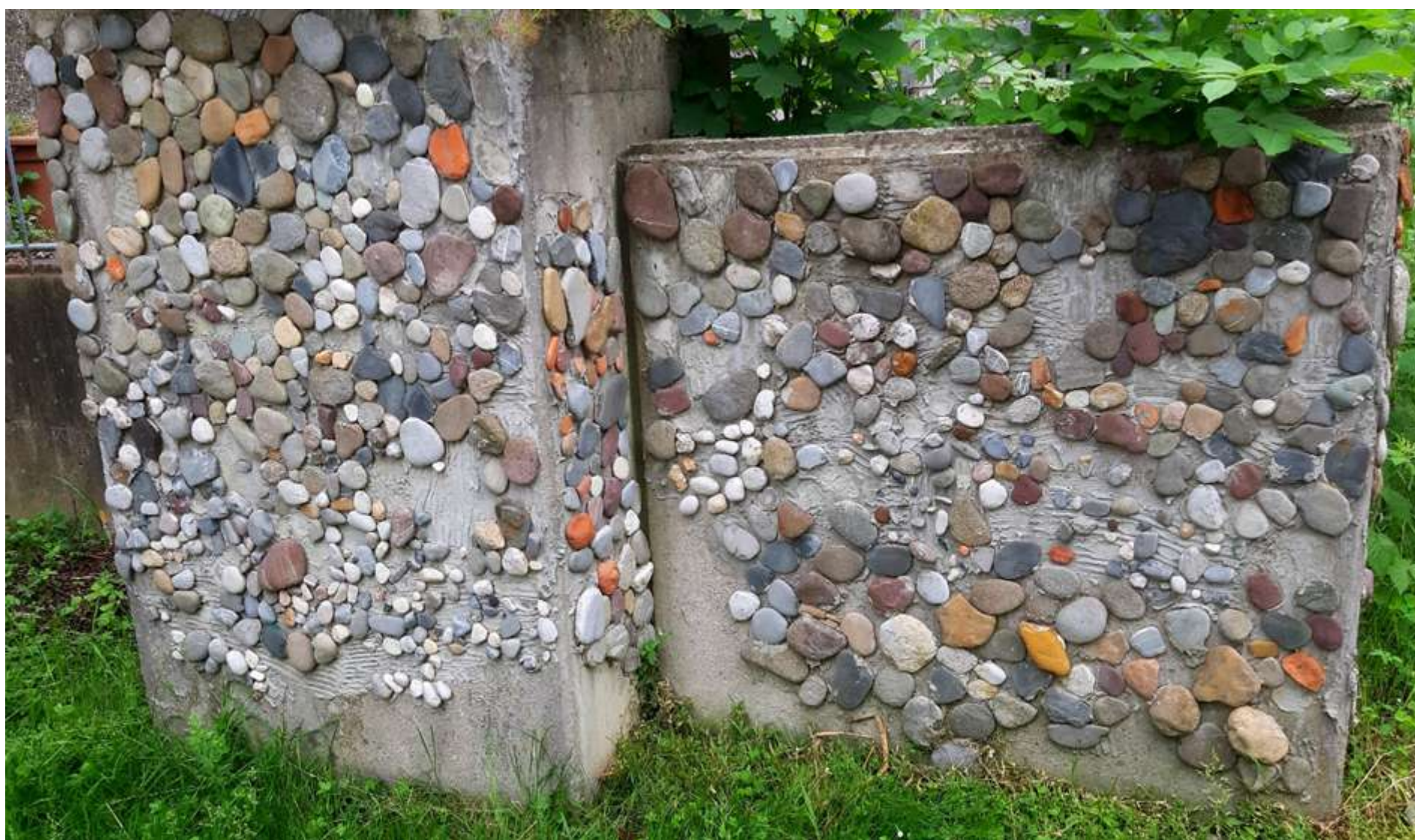

Mozaik

Cvetoči travnik

Kamenčki

Milan Zukić

|10| RAZSTAVA "Inomminatus"

Razstavo Anžeta Pangerca bi opisala kot dih jemajočo. In ne, ne pretiravam.

Vsebuje razne elemente od vesolja, kamel, raznih portretov in še bi se kaj našlo. Razstava nosi prav poseben naslov - *Inomminatus*, kar pomeni brez imena. Anže jo je tako poimenoval, ker pravi, da vsaka slika predstavlja domišljijo gledalca in njegov pogled nanjo.

Zanjo je jemal navdih med drugim pri znanemu J. Pollocku in moram reči, da mu je to odlično uspelo.

Kot zanimivost bi izpostavila, da je pri delu umetnika pomembno, kaj želi s svojim ustvarjanjem sporočiti družbi in ko sem Anžeta vprašala, zakaj slika, mi je odgovoril, da se ob slikanju sprosti, prelije svoj notranji svet na platno in mu pusti zaživeti.

"Saj veste iz nič nastane vse," in "Tako kot bi v sliko not padu," mi filozofsko razloži, ko ga sprašujem o njegovem delu in o tem, kaj je želel s to razstavo predstaviti.

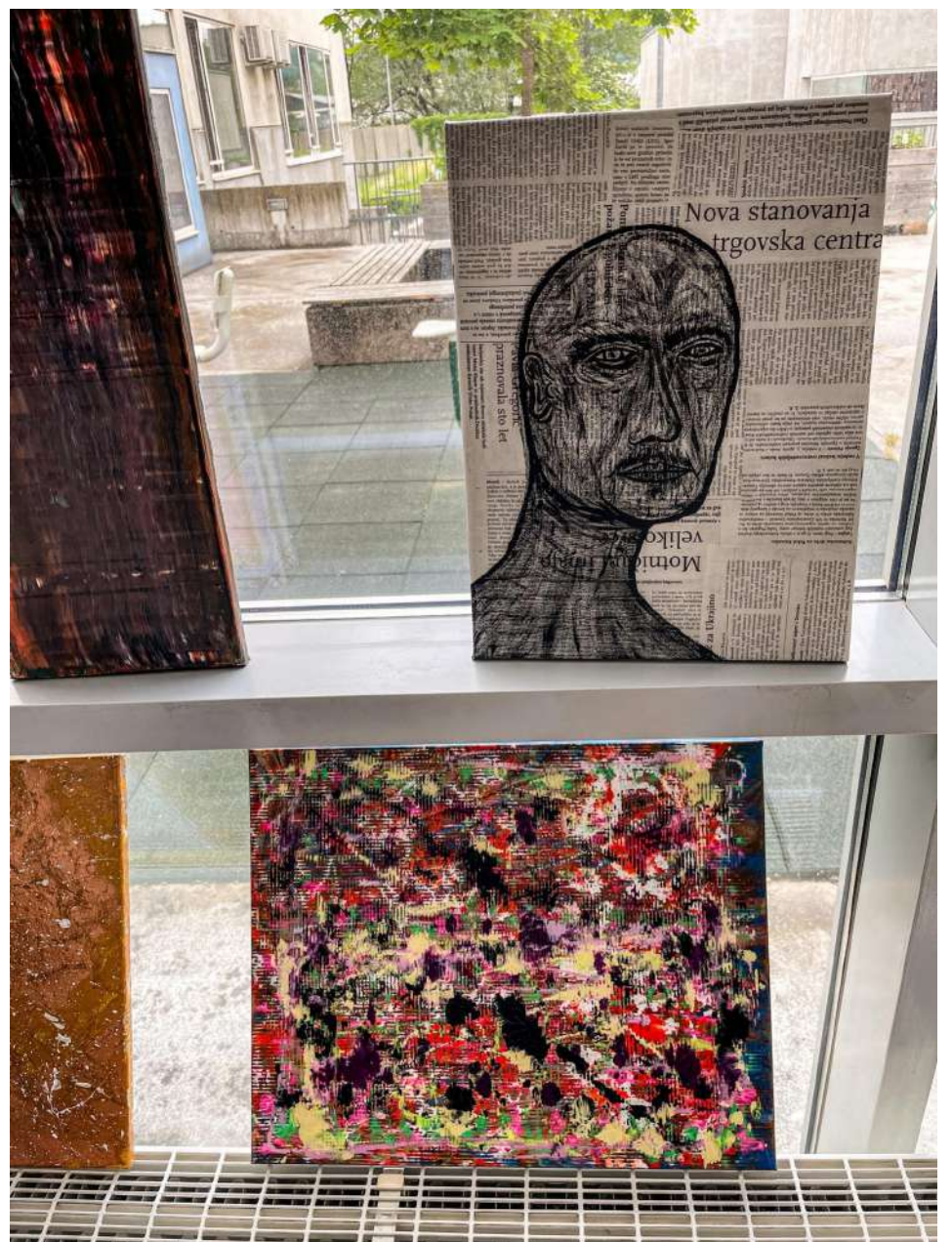
Da zaključim, zares mi ni potrebno slepo zaupati, ko rečem, da je razstava vredna ogleda. Najbolje bo, da si jo kar sami ogledate v avli CIRIUS-a, kjer bo na voljo do konca šolskega leta.

Napisala: vzgojiteljica Nina Klinec

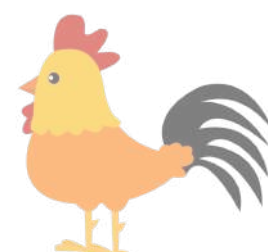
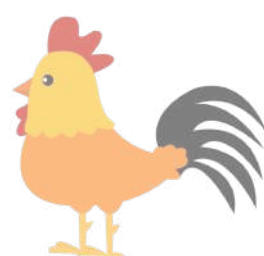
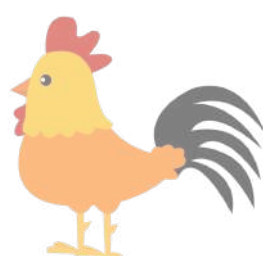
|11| RAZSTAVA "Inomminatus"

|12| RAZSTAVA "Inomminatus"

Anže Pangerc, vzgojna skupina Nine Klinec

OBISK KMETIJE SPRUK

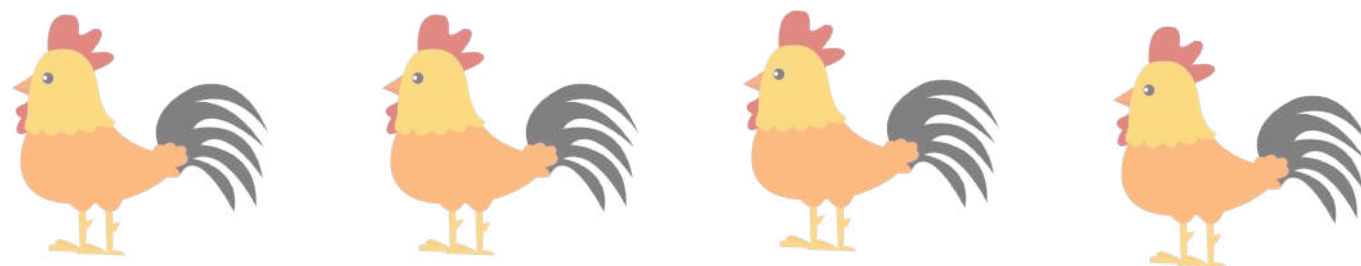

V sredo, 25. 5. 2022, smo se z vzgojno skupino odpravili na manjšo kmetijo v vas Gozd. Lastniki domačije so nas prijazno sprejeli.

Na kmetiji smo videli krave, bike, teličke, kokoši in psa. Lastniki so nam omogočili, da smo se z električnimi vozički odpeljali v hlev, kjer je imel vsak od nas možnost nahraniti telička s prepečencem.

14| UTRINKI

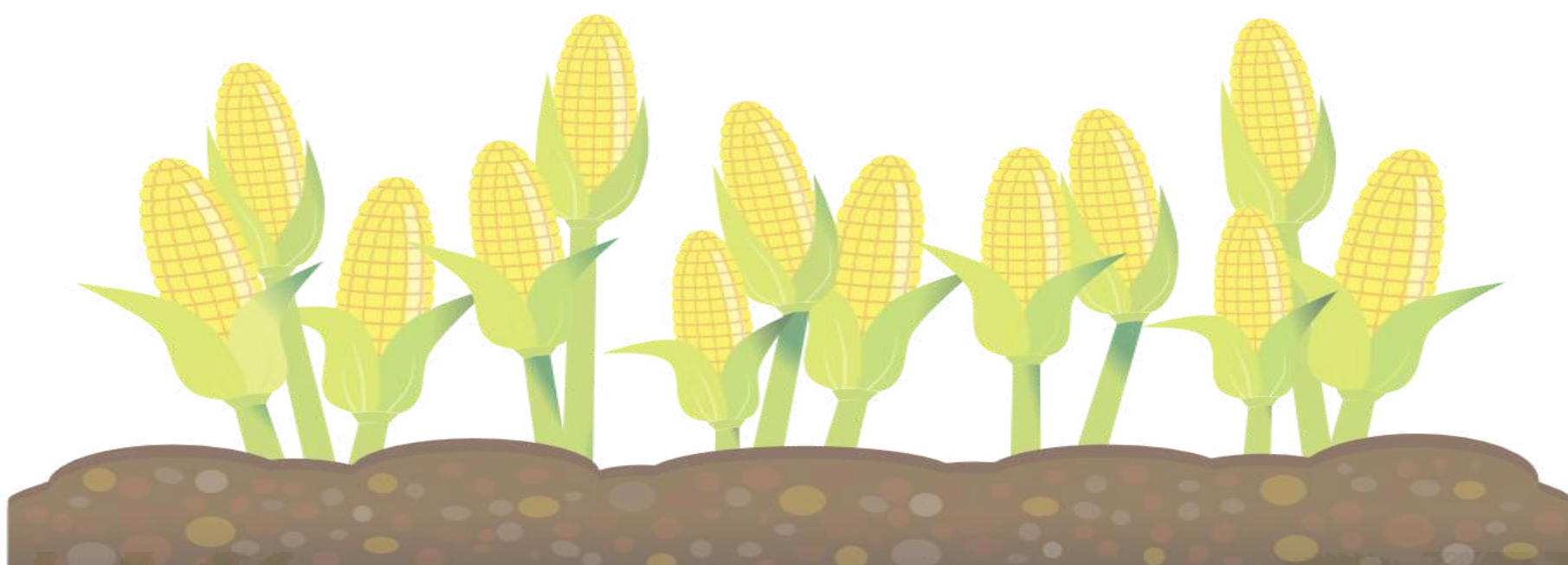

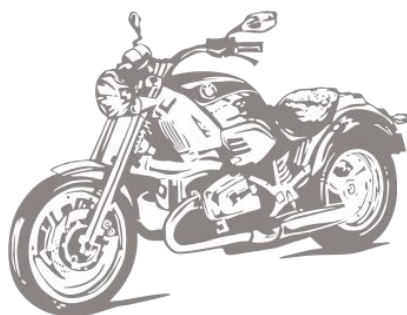
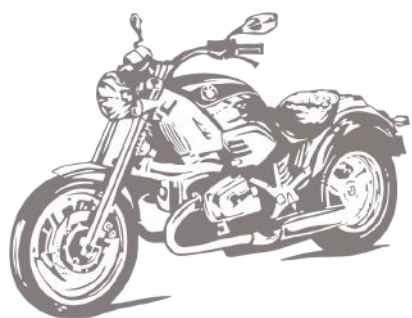
Gospa Spruk nam je pokazala, kako se molze krava, gospod Spruk pa nam je predstavil različna kmetijska orodja in njihovo uporabo. Imeli smo možnost sesti tudi na traktor.

Na kmetiji smo preživeli prijetno popoldne, kjer smo pridobiti nove izkušnje in doživetja. 😊

vzgojna skupina Barbare Urbanija

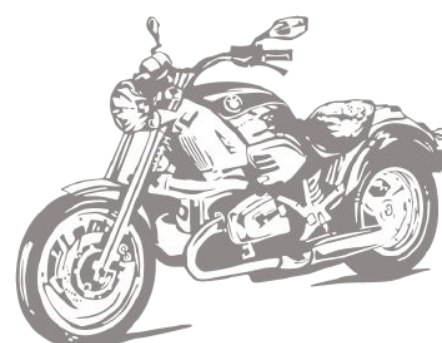
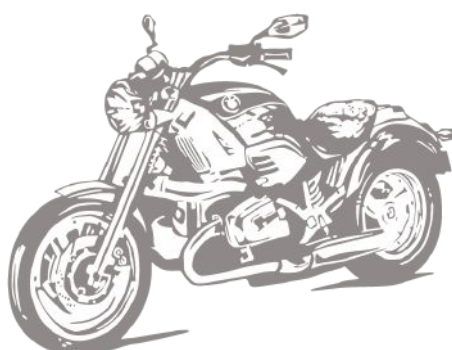
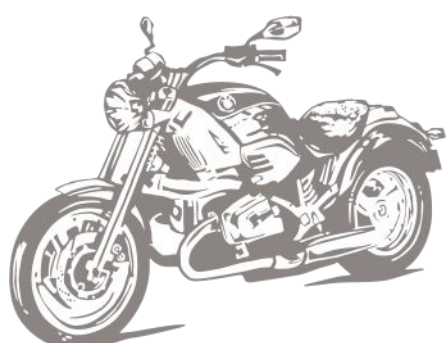

OBISK MOTORISTOV V CIRIUS KAMNIK

Motoristi so prišli k nam, da smo se peljali z njimi. Sem se jaz tudi peljala, sem se peljala z njimi kar 3x. Meni je bilo zelo všeč. Je bil lep sončen dan. Vozili so zelo hitro. Vozili smo se okoli Kamnika. Sem dobila veliko čelado.

Nika Miklič

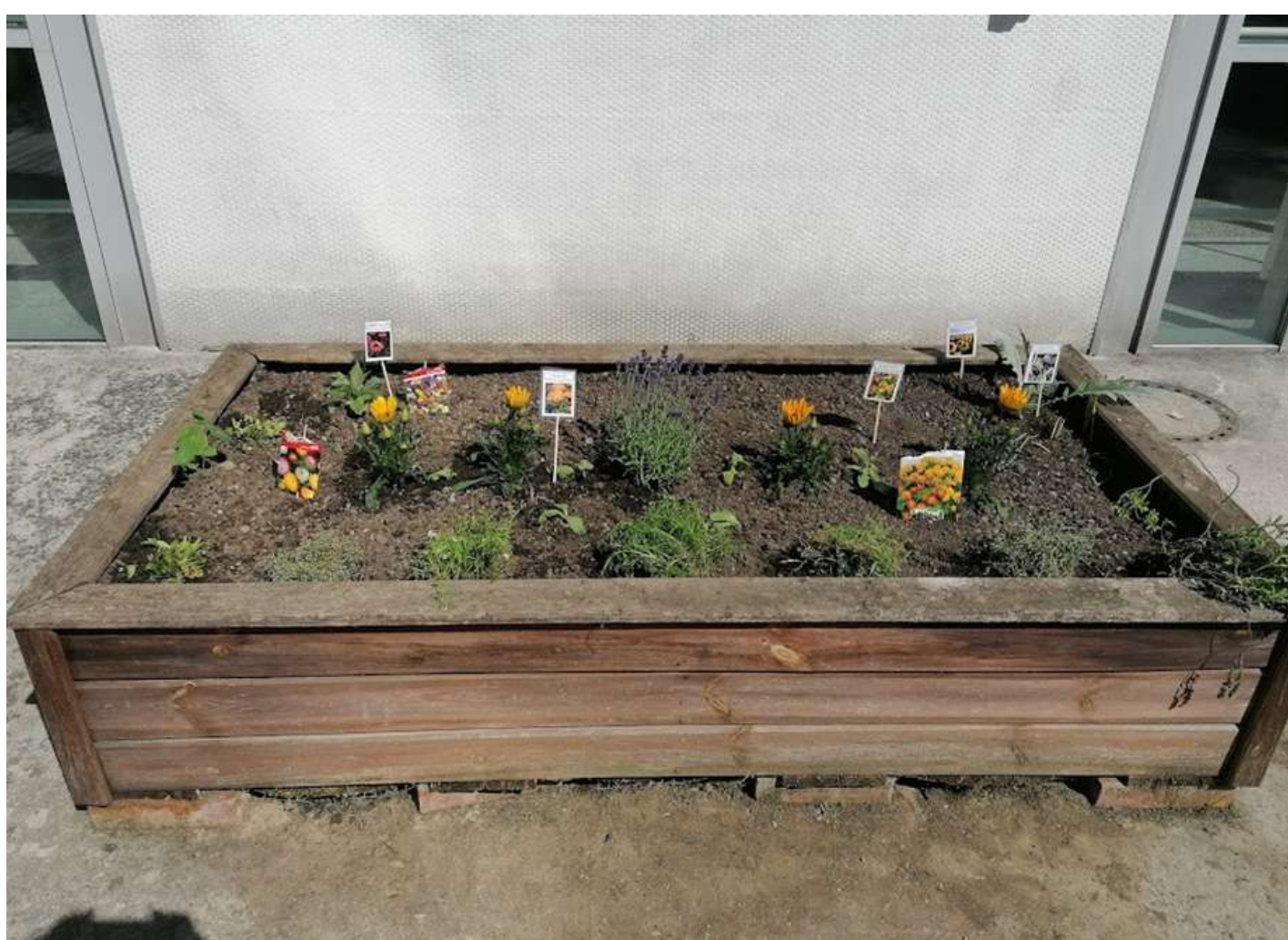

UREJANJE VISOKIH GRED

V mesecu maju smo uredili visoke grede pred avlo. Najprej je bilo potrebno popletiti plevel in razrahljati zemljo. Eno gredo smo namenili cvetlicam – posadili smo semena sončnic, suhih rož, kapucink, ognjiča ter sadike ameriškega slamnika, encijana in gazanij. V eni od gred pa si lahko ogledate zelišča in dišavnice – rožmarin, drobnjak, baziliko, origano, meto, meliso in pehtran. Sadili smo še solato, kolerabico, artičoko in jagode, ki so že letos bogato obrodile. Izdelali smo tudi tablice s fotografijo in imenom rastline za lažje prepoznavanje.

|17| UTRINKI

OBISK PSIČKE POMOČNICE Z IMENOM ROXY

V ponedeljek 16.5. sta nas v Zavodu obiskala trener psov pomočnikov Tomaž in Gregor s svojo psičko Roxy. Srečanje je potekalo v obliki pogovora v telovadnici. Tomaž nam je podal ogromno informacij o usposabljanju psa pomočnika in usposabljanju psičke Roxy. Predstavil nam je kako poteka izbira ustreznega psa in kakšne so zahteve, ki jih mora pes izpolnjevati.

Demonstrirana nam je bila tudi praktična pomoč Roxy v domačem okolju. Roxy mu pomaga pri odpiranju vrat, slačenju oblačil, pobiranju in prinašanju različnih predmetov, predvsem pa je njegova zvesta spremljevalka. Roxy je izredno čuječna, kar na je koncu tudi vsem izkazala s svojo prijaznostjo. S svojo toplino, prijaznostjo, spretnostjo in odprtostjo nas je psička popolnoma osvojila.

Psička Roxy

|19| UTRINKI

Prijazen pozdrav, vsak je bil deležen poljubčka

Pomoč Roxy pri slačenju jopice

Kamnik, 02.06.2022

ZAKLJUČNI IZLET PRP SKUPIN V ARBORETUM VOLČJI POTOK

V ponedeljek, 23. 5. 2022 se je naša skupina DU in skupina internih dijakov ob 14.30 uri odpravila v Arboretum, kjer smo imeli zaključni izlet skupin, ki je trajal do 18.00 ure.

Skupini sta se sprehodili med lepo naravo. Videli smo veliko raznobarnih rož in čudovite znamenitosti. Nekateri smo prelepo naravo in vse lepote narave tudi ujeli v fotografski objektiv. Nato smo se ustavili v bližnji kavarni na kavi in sladoledu. Malo smo poklepetali in se počasi odpravili na začetno pozicijo v Arboretumu, kjer nas je pričakal organiziran prevoz in starši. Po nekatere so prišli tudi osebni asistenti.

»Zelo si bomo zapomnili ta izlet.«

(Ana Mandelj)

»Ideja, da gremo na zaključni izlet skupaj interni in DU mladostniki, je bila res dobra. Zelo sem užival, ker sem s svojim fotoaparatom fotografiral različne vrste rož in mladostnike.«

»V kavarni smo ob kavi in sladoledu poslušali tudi glasbo, imeli smo skoraj koncert.«

»Ta dan smo se imeli odlično.«

(Job Zorin Grudnik)

|21| UTRINKI

Foto: Ana Mandelj in Erik Jan Jarec

Foto: Job Zorin Grudnik

PLAKAT ZNAMENITOSTI KAMNIKA

Dijaki iz oddelka PA smo s pomočjo vzgojiteljic Tadeje in Lore izdelali plakat znamenitosti Kamnika. Odpravili smo se na sprehod po centru Kamnika in tam poslikali vse kar je značilno za mesto Kamnik. Ko smo prišli nazaj iz sprehoda smo slike natisnili in jih nalepili na plakat. Pod slike smo dopisovali, kaj kakšna slika prikazuje. Ob vsem tem smo se zelo zabavali. Vsi smo se potrudili po naših najboljših močeh, da je nastal zelo lep plakat znamenitosti Kamnika.

Hana Švab

Vzgojni skupini Tadeje Cerovšek in Lore Kočan

Moja vloga v vzgojni skupini PRP

Predstavitev poklica DJ

"Didžej oziroma Mešalec plošč ali glasbe" (angl. Disk jockey; skrajšano lahko tudi D.J., DJ ali deejay) je oseba, ki predvaja oziroma meša vnaprej posneto glasbo za plesno občinstvo. Beseda "disk jockey" izvira še iz časov gramofonskih plošč in ne iz kasnejših kompaktnih diskov (CD-jev). Danes pod tem izrazom razumemo didžeje vseh vrst glasbenih formatov. Naziv "DJ" se najpogosteje uporablja s strani mešalcev glasbe in sicer kot predpona pred njihovimi dejanskimi ali umetniškimi imeni. Z besedo "DJ" se običajno poudari poklic in vrsto glasbe, ki jo vrtijo (vir: Wikipedija).

Predstavitev DJ Eriksona

Ko imamo v vzgojni skupini pevske urice ali karaoke, sem DJ. Sprejemam glasbene želje, si zapišem na list papirja in predvajam tisto glasbeno željo prek telefona in Bluetooth zvočnika.

Erik Jan Jarec

MOJ 18. ROJSTNI DAN

Moje sorodnike in prijatelje sem povabil na torto in pijačo. Mama mi je spekla dve torti. Nisem ju mogel prinesiti s sabo v dom, ker sem vse doma pojedel. V dnevni sobi naše vzgojne skupine, smo skupaj najprej naredili znak 18. Potem pa sem vse povabil na pijačo. Imeli smo se lepo. Ko smo popili, smo odšli nazaj v dom.

Vildan Rama, vzgojna skupina Tadeje Cerovšek

MI GREMO PA NA MORJE!

Ker se poletje vztrajno približuje in ker že komaj čakamo, da gremo na morje in na plažo, smo se v naši vzgojni skupini odločili, da se bomo že popolnoma »vrgli« v poletje. Za bralce časopisa smo pripravili seznam glasbe, ki si jo bomo predvajali v poletnih dneh (nekateri med njimi so tudi bolj zimske, da nas ohladijo 😊). Potem smo pripravili recept za ledeni čaj, ki nas bo hladil v vročih dneh. Pozabili pa nismo niti na seznam potrebščin za na plažo. Ker so nam črke še malo tuje, smo se raje odločili za narisan seznam, sploh zato, ker zelo radi barvamo s flomastri. Da ne boste na plaži ostali brez kakšne nujne stvari!

Naš poletni glasbeni seznam:

1. Rok'n'band – Jagode in čokolada
2. Bijelo Dugme – Hajdemo u planine
3. Muca copatarica
4. Zoran Predin – Gate na glavo
5. In da Ghetto (Fortnite song)
6. Jingle Bells
7. Modrijani – Rock me
8. Luka Basi – Kamiondžija
9. Frozen – Let it go
10. Black & White – Poletje v školjki

Recept za ledeni čaj:

Potrebujemo:

- Čaj v vrečkah (katerikoli okus), mi smo uporabili brusnico in malino
- Ledene kocke
- Limono
- Sezonsko sadje po izbiri

Postopek: Najprej smo naredili čaj. Potem smo čaj ohladili, mu dodali led in ga nalili v vrček.

Zraven smo dodali tudi jagode, limono in borovnice za izboljššan okus.

Nam je bil čaj dovolj sladek,

če pa si želimo bolj sladkega življenja, dodamo še nekaj sladkorja ali medu.

TRAMPOLINKA

SESTAVINE:

Palačinke:

- 2 jajci
- 100 g moka
- Ščep soli
- 1 žlička sladkorja
- 300 ml mleka
- 1 žlica olja

Nadev in posip:

- Nutella
- 1 zrela banana
- Smetana v spreju
- Lističi mandljev
- Liofilizirane maline

POSTOPEK

V skledo nalijemo mleko, nato notri stresemo moko, dodamo sol in sladkor ter dobro premešamo. V posodo ubijemo jajci in dodamo žlico olja. Vse skupaj zmešamo z ročno metlico ali mešalnikom. Po potrebi dolijemo še malo mleka, da dobimo gladko in tekočo maso (ne sme biti vodena, v tem primeru dodamo še malo moka).

Pripravljeno maso pustimo počivati približno 15 minut. Pred peko palačink jo obvezno še enkrat dobro premešamo.

Ponev segrejemo in pokapamo z oljem. Vlijemo toliko mase, da pokrije dno. Najprej palačinko spečemo na eni strani, nato jo obrnemo. Na koncu bo rumeno rjave barve, kar pomeni, da je pečena.

Na palačinko namažemo Nutello, dodamo na tanke rezine narezane banane, posujemo z lističi mandljev in liofiliziranih malin ter zavijemo. Zraven palačinke si na krožnik naredimo kupček smetane.

Dober tek!

Iza Bleiwes Trsteniška, vzgojna skupina Anje Mal

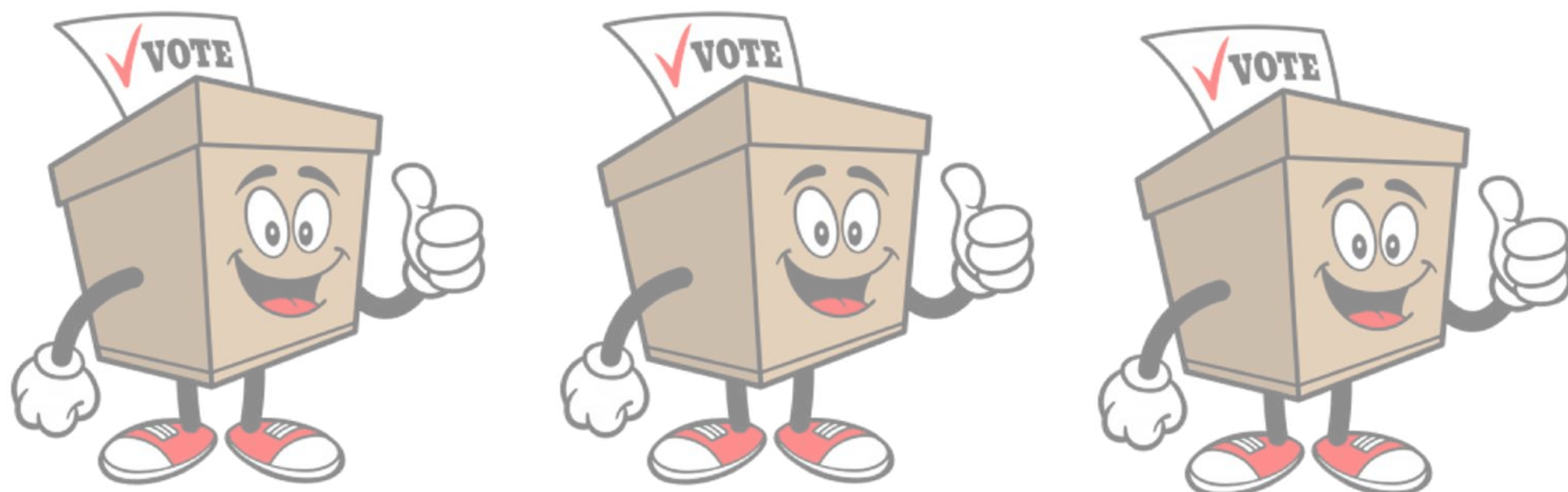
ANALIZA VOLITEV V DZ 2022

Za nami so letošnje parlamentarne volitve za 9. sklic Državnega zbora. Letošnja volilna udeležba je bila zelo visoka, skoraj 71 odstotna. Obetala se je tesna bitka med novo stranko Gibanje Svoboda, Roberta Goloba in SDS Janezom Janšo. Na koncu je zmago gladko slavil Dr. Robert Golob, ki je s svojo stranko prejel kar 41 poslanskih sedežev. Napredovala pa je tudi stranka SDS, ki je prejela 27 poslanskih sedežev. V parlament so se uvrstile še Nova Slovenija, Socialni Demokrati in Levica, izpadli pa so LMŠ, SAB in ostale manjšinske stranke.

V petek, 13. maja je potekala Ustanovna seja Državnega zbora. Kot prva ženska je bila na položaj predsednice izvoljena Urška Klakočar Zupančič.

Prihodnji meseci bodo zelo pestri, saj se obeta sestava vlade, znani so tudi že ministri, prav tako pa se obeta veliko referendumov. Ampak več o tem naslednjič.

Domen Peljhan

|28| AKTUALNO DOGAJANJE - TABORJENJE OB OGNJU DOŽIVETIJ

CIRIUSOVO NORO DOBRO TABORJENJE:

Taborjenje je dogodek, ki smo se ga učenci in dijaki CIRIUS-a Kamnik letos še posebno veselili. Zakaj? Ker smo bili toliko časa prikrajšani za sproščena druženja in leto 2022 je končno leto, ko je taborjenje znova zaživel.

V sklopu taborjenja smo sodelovali tudi na delavnici novinarstva, kjer smo za vas pripravili tudi kratek članek o taborjenju.

V četrtek, 2.6.2022 smo se vsi sodelujoči zbrali v jedilnici, kjer se je taborjenje začelo. Sledili so govori, ki so pomenili uvod, nato pa končno igre - Male ciriuške celice. Ker smo bili lačni je sledila večerja in nato končno težko pričakovana zabava. CIRIUS bend nas je spravil na noge in plesali smo "kot nori". Po zabavi smo se odpravili spat.

Ker pa nismo imeli najboljših sreč z vremenom, smo spali kar v telovadnicah in v dnevnih prostorih zavoda. Kljub temu smo preizkusili spanje v spalnih vrečah in si na svoj način pripravili vzdušje tabora.

Naslednji dan je sledila budnica, zajtrk in uvodni pozdrav. Letošnja tema taborjenja so bili poklici. Vsaka skupina se je udeležila dveh delavnic. Spoznavali smo delo gasilcev, zdravniških poklicev, vrtnarja, poštarja, glasbenika - dirigenta in novinarja. Vse delavnice so uspele izvrstno. Nekaj utrinkov iz taborjenja si lahko ogledate na fotografijah.

Na koncu je sledil zaključek taborjenja s petjem znane ciriuške himne. Tako kot v himni bomo zaključili tudi ta članek z besedami:

*"Ko ponoči tiha luna vstane,
ogelj skoraj dogori,
... ko se celo leto obrne,
CIRIUS spet tabori."*

Bilo je noro dobro! Se vidimo naslednje leto!

Peter Rus, Melani Pyvovar, Maj Crkvenjaš, Brina Markež, Matic Novak, Nail Perviz, Žan Hočevar, Tim Podbevšek,
Iza Bleiweis Trsteniška

[29] AKTUALNO DOGAJANJE - TABORJENJE OB OGNJU DOŽIVETIJ

|30| AKTUALNO DOGAJANJE - TABORJENJE OB OGNJU DOŽIVETIJ

RADIO CIRIUS

Obdobja, ko nam je bilo druženje še kako omejeno je končno konec in najbrž vsi upamo, da se ne bo nikoli več vrnilo. Zato se pa v naslednjem šolskem letu vrača Radio Cirijs, ki ga z vsem srcem vodi in koordinira vzgojitelj Mojmir Mavrič.

Na taborjenju, ki smo se ga pred kratkim udeležili, smo učenci in dijaki sodelovali tudi na delavnici novinarstva, kjer smo napisali članek, ki ga berete in se spoznali s pomembnostjo medijev kot sta šolski časopis in šolski radio.

Soba v kateri dijaki in učenci snemajo oddaje, ki jih nato predvajajo ob petkih, se nahaja tik ob šolski knjižnici v drugem nadstropju stavbe CIRIUS Kamnik. Za snemanje je potrebna zvočno izolirana soba obdana s pripomočki kot so: mikrofoni, mešalna miza, računalnik, diktafon, zvočniki, slušalke in še bi lahko naštevali.

Oddaje šolskega radia so različne. Teme izbirajo sodelujoči. Pomembno pa je poudariti, da prav vsaka vsebuje uvod, kjer se predstavimo in pozdravimo poslušalce, glasbo, ki jo je potrebno vnaprej izbrati in zaključek, kjer se poslovimo od svojih poslušalcev. Vse ostalo je spremenljivo od oddaje do oddaje.

Na delavnici novinarstva, ki je potekala v okviru taborjenja, smo med drugim tudi ugotovili, kako zelo pomembno je, da znamo na primeren način izraziti svoje mnenje in ga argumentirati. Zato smo ob pomoči Mojmirja posneli tudi dve kratki oddaji, ki jih boste lahko poslušali v naslednjem šolskem letu.

Za zaključek bi poudarili še to, da se veselimo novih oddaj in vas vse vabimo k poslušanju in spremljanju našega šolskega radia.

Lev Camplin, Nik Sarkič, Job Zorin Grudnik, Anže Strazberger, Živa Logar, Karin Kraljič, Kaira Kukulj Česnikj, Luka Drobnič

ROŽE IN ČEBELICA

Sonce je nasmejano vzšlo na nebo in posvetilo na rože: »Juhu!« je zavriskala sončnica, ki se je pravkar prebudila. »Sonce je že vzšlo. Kako lep dan bo danes!« Prebudile so se tudi ostale rože. Na široko so zazehale in se pretegnile.

Vrtnica je pogledala sončnico in rekla: Sončnica, si slabo spala? Veš, družinski pikniki mi niso prav nič všeč. Kako naj se naspim, ko pa so noči presvetle?« Vijolica jo je podražila: »Se spet pritožuješ? Pomiri se! Poglej! Danes je lep dan! Ne bodi slabe volje.« »Vijolica ima prav! Res je lep dan!« je pritrdila sončnica. Toda vrtnica ji je zajezikala: »Ah, vijolica! Rajši bodi tiho! Čebelici moram pripraviti sladek nektar!

Vsak čas me bo obiskala! Pohiteti moram! Še preden je vrtnica izgovorila besedo »pohiteti moram« se je nebo začelo temniti. Postalo je tako temno, kot ponoči. Na nebu so se začeli zbirati temni oblaki. Zapihal je veter. Pripravljalo se je k nevihti. To je opazila tudi sončnica: »Ojej, nevihta bo!« je vzkliknila. »Joj, ne maram neviht!« je kriknila vrtnica.

»Kako dolgo bo lilo?« » Mislím, da ne tako dolgo!« je tolažeče rekla sončnica. » Upam, da boste kmalu na varnem!« je rekla potonika. » Vprašanje je, kdo nas bo prišel zaščitit pred nalivom! « je zaskrbljeno rekla vijolica. Nobena od rož ji ni odgovorila. Vse so bile prestrašene. Bale so se naliva.

V trenutku se je močno ulilo. Vijolica je kriknila: »Joj, ulilo se je!« Zaradi krika so bile prestrašene tudi druge rožice. »Zaprte cvetove, preden vas kdo opazi!« jih je opozorila cinija.« Rožice so ena za drugo zaprle cvetove. Tako je storila tudi cinija.

Mimo je prišla bela muca. Imela je moker kožušček, zato je začela glasno mijavkati pred vrati moje hišice. Hotela se je skriti pod mojo posteljo. Da se je zunaj stemnilo, sem opazila tudi jaz.

Stopila sem iz hišice. Rožice sem prekrila z vrtno mrežico in tako sem jih zaščitila pred morebitno nevarnostjo. Stekla sem v hišico na toplo.

Svoje rožice imam zelo rada. V dnevni sobi sem na oknu odgrnila zavese in se naslonila na okensko polico. Opazovala sem rožice. Najprej sem gledala sončnico. Že ob pogledu na njene žareče rumene cvetove se počutim tako, kot da je name posijalo sonce, ki mi ogreje srce. Vrtnica in vijolica dišita lepše od kateregakoli parfuma na svetu.

Odprla sem okno. Veter mi je v dnevno sobo prinesel prelesten vonj vrtnice in vijolice. Pristavila sem gugalni stol in sedla. Ob vonju vrtnice in vijolice sem uživala. Ali so se čebelice še pravočasno skrile pred nevihto? Kdo ve? Čez nekaj trenutkov sem vstala z gugalnega stola. Pogledala sem skozi okno. »Nevihta se počasi oddaljuje!« sem razmišljala. Udobno sem se namestila v gugalnem stolu in čakala.

Nadaljevala sem s premišljanjem o čebelicah. Te prijazne žuželke skrbijo za to, da se pri nas dobi sladek med. Pozimi si z njim posladkam čaj. Čebelice tudi oprahujejo drevesa, zato so koristne. Brez njih ne bi bilo življenja. Vesela sem, da se lahko na mojem cvetličnem vrtu do sitega najedo sladkega nektarja. Čez nekaj trenutkov je nevihta pojenjala. Zopet je posijalo sonce. Stekla sem ven na vrt.

Snela sem vrtno mrežico in rekla rožicam: »Lepotičke rožice, nevihte je konec!« »Uh, še dobro!« je vzdihnila vijolica. »Hvala ti, da si nas zaščitila pred dežjem!« se mi je zahvalila sončnica.

Priletela je čebelica. To je bila takšna čebelica, ki ni bila nevarna in nikoli ni pičila, kogar je srečala.

Priletela je mimo travnika, kjer so rasle rožice: »Ali ste se rešile nevihte rožice moje lepe?« je vprašala in veselo zabrenčala. »Ojoj, ljuba čebela, bojimo se je!« je rekla vijolica. Pa reče sončnica: »Lahko bi nas poškodovala. Raje imam sonce, kot nevihto. Ko samo pomislim, kaj bi se zgodilo, če bi bile po vrsti poškodovane, sem nesrečna in žalostna. Ostale žuželke so ji seveda verjele.

Cinija je zaklicala čebelici: »Čebelica lepa, pridi k meni. Sladek nektar sem pripravila zate!« Ne morete si misliti, kako je bila naša mala čebelica vesela: »Že grem!« je rekla. »Po nevihti zelo težko najdeš nektar. Tako okusen je! Čebelice ga imamo zelo rade. Žal ga nekaterim rožicam izpere dež. Ni to žalostno?« Cinija je prikimala in rekla: »Glej, no, ti veliko veš!« Čebelica ji odvrne: »Čisto vsega ne vem. Imajo me za pridno in pametno čebelo!«

Potem je čebelica poletela naravnost tja proti cvetu cinije: »Prihajam!« je zaklicala. Že je bila notri: »Lahko poskusim tvoj nektar?« je vprašala cinijo. »Seveda lahko. Zate je!« je odgovorila roža. Čebelica pokusi nektar. Potem se oblizne in reče: »Tako okusnega in dobrega nektarja še nisem jedla. Tvoj nektar je najboljši daleč naokrog!« Ko je cinija slišala, da je njen nektar najboljši daleč naokrog, je zažarela od sreče.

Čebelica se je do sitega najedla sladkega nektarja. Poletela je do vijolice in jo povohala: »Kako omamno dišiš!« je rekla. »Prijeten vonj imaš. Zelo!« »Hvala lepa!« je rekla vijolica. »Vsaka roža ali žuželka mi tako pravi! Tudi ti si zelo lepa. Kot vidim, si čebelica posebne vrste. Navadno so čebelice nevarne. Pičijo in umrejo. In ti nisi nevarna, ne pičiš in ne umreš.

Res si nekaj posebnega.« »Ponosna sem na to!« je zabrenčala čebelica. Ni bilo dolgo, ko sem stopila ven in se odpravila na vrt. Hodila sem po zeleni travi. »Živijo!« sem zaslišala. »Kdo me kliče?« sem vprašala. »Jaz sem, vrtnica!« »Pridi bliže. Poklepetala bi s teboj.« »Pridem!« zakličem.

Približala sem se vrtnici in jo presenečeno vprašala: »Ali nimaš trnjev? Navadne vrtnice jih imajo.« »Prav imaš.« pravi rdeča roža. »Jaz nisem takšna. Posebna sem!« »A tako? Če si posebna, mi boš nekaj povedala?« »Kaj te zanima o meni?« »Ali morda obstajate vrtnice, ki nimate trnjev?« »Torej: Vrtnice, ki nimamo trnjev, obstajamo, vendar je takih vrtnic malo.« mi je razložila vrtnica. »Še kakšno takšno ti ne bo uspelo najti tukaj na travniku!«

Spomladansko sonce je zahajalo za goro. Sila naporni dan je za njim: »Večeri se! Zelo sem zaspano! Lahko noč, lepoticke moje. Jutri zjutraj se vidimo. Lepe sanje vam voščim! Dobro se naspite.« Naše rožice že počasi zapirajo cvetove. Še preden pa so popolnoma zaspale, vrtnica reče sončnici: »Danes bom gotovo bolje spala, kot prejšnjo noč. Ne prenesem hrupa.« In sončnica reče vrtnici: »Bela muca je končno odnesla škodljivca z vrta.

»Razmem!« Premaknila sem se k sončnici. Prav tedaj je na njen cvet priletela naša čebelica in se začela pogovarjati z njo: »Ne morem prenehati občudovati tvoje cvetove!« je rekla. »Prelepe rumene barve si!« Sončnica ji je rekla: »Vsaka žuželka mi tako pravi. Zdajle si tudi ti med njimi. Hvala ti. In ti imaš svetleča in bleščeča krila, najlepša pod zlato rumenim soncem pomladi!« »O, sončnica, hvala!« se ji je zahvalila čebelica. »Tega nisem slišala še nikoli.«

Precej dolgo je trajalo, da ga je ujela. Ne prenesem škodljivcev na vrtu.« »Tudi jaz ne!« je odkimala vrtnica. »Me, vrtnice jih ne maramo. V napoto so nam!« »Me, sončnice jih tudi ne maramo. Niso nam všeč.« Po pogovoru sta sončnica in vrtnica slišali ostale rože zehati: »Uh, kako so utrujene.« je pomislila sončnica. »Zaspiva!« je predlagala vrtnica. Jutri se zbudi nov dan!« »Lahko noč, sončnica!« je rekla vrtnica. »Dobro se nasp!« reče sončnica. Ni minilo dolgo, ko sta obe že sladko spali.

|35| NADALJEVANKA

Danijel gre, a Karmen opazi, da je telefon pozabil na kavču. Telefon mu neprestano vibrira, zato začne Karmen premagovati radovednost in ljubosumnost. Sprašuje se, kdo mu ves čas piše. Sprva je v dvomih, a naposled le pogleda. Geslo ve na pamet, saj ga je enkrat videla, kako tipka geslo. Odpre telefon in vidi sporočila od neznane ženske!! Začne jih brati, ko ...

NADALJEVANJE ...

Danijel: (jezno) Kaj delaš?

Karmen: (očitajoče) Kako si mogel?

Danijel: *tišina*

Karmen: (očitajoče) Mar ti nisem dovolj?

Danijel: (prepričljivo/opravičujoče) Glej, ni problem v tebi ...

Karmen: (jezno) Kako si sploh drzneš to narediti!? Moraš res vsako imeti ali kaj!? Poberi se!

Hoče mu telefon vreči v glavo, a zgreši in prileti v steno.

Danijel: (jezno) Heeej, kaj je s tabo?? Uničila si mi telefon!!! A mi boš ti novega kupila, a? Veš, nekateri nimajo toliko denarja pa srečno družinico kot ti!

Karmen: (jezno/porogljivo) Oh, utihni! Čisto nič ne veš o meni! Zame si pa itak popolen tujec! Si me sploh kdaj vprašal kako sem, kaj delam, kaj se mi dogaja v glavi!? Hmmm? Ne, ane? Ker te ne briga! Izgini!

Danijel: (mirno) Karmen, čakaj ... Poslušaj ...

Karmen: (jezno/prizadeto) Izgini! Poberi se mi izpred oči in da te ne vidim več! Aja pa še to, j*** ** in *pokaže sredinca*

(Karmen jezno odide.)

5. PRIZOR:

(Emanuela in Lenart tokrat delita topli obrok brezdomcem in ljudem, ki so se nabrali v jedilnici. Emanuela ni prepričana kako začeti pogovor.)

Emanuela: (v zadregi) Si že dolgo časa prostovoljec?

Lenart: 1 leto. Od tega odtrgaj nekaj pripravništva in seveda šole. Letos med počitnicami sem šele začel z resnim delom. Za dva meseca sem šel na Madagaskar pomagat Pedru Opeki. To je tisti, ki so ga opeharili za Nobelovo nagrado.

Emanuela: Ja, nekajkrat sem že slišala zanj. Študiraš?

Lenart: Ne, svojo življenje hočem posvetiti ubogim in postati misijonar.

Lenart: Kaj bi ti želela postati?

Emanuela: (neodločno) Ne vem še. Verjetno zdravnica.

Lenart: (odločno) Zdravnica? Samo to ne. Dovolj imam teh bogov v belem s previsokimi plačami. Na prste lahko prešteješ zdravnike, ki jim je resnično mar za svoje paciente. Rajši postani medicinska sestra, če že hočeš v zdravstvu delati. One vsaj niso tako vzvišene, a plače imajo pa še vedno tako nizke v primerjavi z zdravniki. Ne vem, zakaj to ne bolje uredijo.

Emanuela: Si delal v zdravstvu, da vse to veš?

|36| NADALJEVANKA

Lenart: Ja, moja mama je medicinska sestra.

tišina

Emanuela: Te lahko nekaj vprašam?

Lenart: Odvisno kaj. **smeh**

Emanuela: **smeh**

Emanuela: Zakaj to delaš? Mar se ti vsi ti neumiti brezdomci ne gnusijo?

Lenart: (*zgroženo*) Kako sploh lahko to rečeš? Seveda se mi ne!

Emanuela: (*obžalujoče*) Nisem tako mislila ...

Lenart: (*užaljeno*) A veš kdo se mi gnusi? Egoistični in sebični ljudje, ki gledajo samo nase.

Emanuela: **tišina**

Lenart: Veliko ljudi me sprašuje zakaj to delam, zakaj ne grem rajši študirat ... Mislijo, da sem neumen. Ne vedo pa, da pa je to v resnici smisel božiča. Pomagati drugim. Glej, saj ni nujno, da 24ur na dan pomagaš drugim, ampak že lepa beseda ali malenkost, ki jo lahko komu podariš, nekemu polepša dan. Ne pa materialistične stvari. Celotne molitve so na nek način pomaganje drugim. Navsezadnje, je božič rojstvo Jezusa Kristusa, kajne? Pa jaz zdaj nobenega ne silim, da naj praznuje njegovo rojstvo. Ne me narobe razumet. Samo pravim ti, da smisel božiča je dobrotelost, ne pa darila, okraski, pojedina ... Najlepši božič imaš lahko tudi, če nimaš nič. Sej se je tudi Jezus rodil v hlevu med živalmi. Štekaš, zdaj?

Emanuela: (*neprepričljivo*) Ja, nekako ...

Lenart: (*odločno*) Glej, Včasih ljudje niso dajali toliko na materialistične stvari. Dandanes pa imamo preveč vsega. Potem ni čudno, da imamo tako visoko samomorilnost in toliko duševnih težav. Mislim, ljudje, pogledajte malo okrog sebe. Na svetu je toliko reči, ki te lahko osrečujejo. Ampak oni seveda tega ne opazijo, ker mislijo, da se življenje vrti okrog njih. Moja mama, ko je bila mlada, je npr. za božič dobila le pomarančo pa neko malenkost. Kaj več so si lahko privoščili le bogataši. Ampak še vedno so bili srečni. Tudi če niso imeli "nič". A veš kaj hočem s tem povedati?

Emanuela: (*negotovo*) No, ja ampak nekaj si pa le lahko privoščiš. Saj ne moreš samo od kruha pa vode živet.

Lenart: Neeee, ne me razumet narobe. Seveda si lahko kaj privoščiš. Samo škoda je, da Slovenci nismo več tako dobrotelni in povezani kot včasih. Mislim včasih je bilo tako, da so na božič reveže povabili na pojedino. No, zdaj jaz ne vem ali je bilo to res ali ne. Bi pa bilo lepo, da ne bi samo nase gledali. Sem pa drugače čisto zadovoljen tukaj. Ne bi šel v preteklost. Ne, hvala. Skratka, ja to sem ti hotel povedati in ja, pomembno je, da veš, da si lahko srečen le, ko nekemu nekaj daješ, ne pa samo sprejemaš. Ker vse te materialistične dobrine so minljive in ti prinašajo trenutno srečo, ki sle ko prej mine. Notranja sreča pa ne mine kar tako. No, da ne bom samo jaz govoril povej še ti kaj.

Emanuela: (*živahno*) Ok, škoda da nisi filozof! **smeh**

Lenart: **smeh**

Emanuela: (*sramežljivo*) Povej mi, Lenart. Ali potem sem lahko tudi jaz srečna? Ker ...

Lenart: (*odločno*) Seveda si lahko. Zakaj ne bi bila?

Emanuela: (*negotovo*) Se ti lahko zaupam?

Lenart: No, pa se mi daj. Saj je božič.

Emanuela: Jaz mislim, da nisem srečna. Ti me ne poznaš, ampak mene ljudje ne marajo. Moja prijateljica ... no ona je ... tako kul! Jaz pa nisem.

Lenart: (*porogljivo*) A te daje ljubosumje ali kaj?

Emanuela: (*žalostno*) Ja, me ja, ahhh. Jaz ne razumem zakaj sem tak ljubosumen človek, no? Rada bi bila srečna zanjo! Pa ne morem.

Lenart: (*radovedno*) Ja, zakaj si pa tako ljubosumna?

Emanuela: (*ljubosumno/jezno*) Ja, pa če ima ona vse, a veš? Ona ... Ne vem! Počutim se izgubljeno, ničvredno. Ona je pa samozavestna, flegmatična in pametna. Jaz pa ne. Pa ona je vedno oblečena po zadnji modi. Pa še to! Njena družina gre v toplice za božične praznike! Zakaj jaz ne morem iti? Pa ona si vsega tega sploh ne zasluži! Jaz jo vedno moram poslušati, pomagati ... Ona pa se obnaša kot, da je samoumevno, da sem njena prijateljica. Mislim ti povem, ane? Ta dobri vedno kratko potegnejo. Tudi ti boš, da veš. Takšno je pač življenje.

Lenart: (*razočarano/neverno*) A ti to resno? Potem moje filozofiranje ni nič pomagalo. A sem ti vse to govoril za brezveze ali kaj? Poslušaj, pa je ona srečna? Povedal sem ti že, da materialistične stvari niso pomembne! Toplice imaš lahko tudi tukaj. Jaz imam tukaj vse kar rabim. In če ta tvoja prijateljica ni iskrena in te ne posluša, potem si najdi drugo. Jaz zdaj ne morem določiti ali je res takšna ali si ti samo to domišljaš. Jaz imam tukaj iskrene prijatelje in sem najsrečnejši človek v njihovi družbi. Pa seveda imam tudi jaz slabe dneve, ko se mi nič neda pa bi se najrajši kar obesil. Samo ta občutek sle ko prej mine. Imam dovolj dela, da se z njim zamotim in ne mislim na svoje probleme. Zdaj ne rečem, da moraš od njih bežat. Ne sploh ne! Sooči se z njimi! Pa ok vrnimo še zdaj k tvoji zadevi. Verjetno pa imaš ti druge dobre lastnosti, ki jih ona nima, mar ne? Ne, zdaj boš ti rekla, da je ona 100x lepša. Ampak lepota je subjektivna in stvar okusa. Tako ali tako je pa pomembna notranja lepota, ne zunanja. Zunanja lepota je samo lupina. V dobrih odnosih je pomembno kakšna je tvoja notranjost. V tistih odnosih, kjer velja zunanost je vse laž. To so lažni odnosi. A zdaj razumeš? Bodi srečna, kar imaš. In če imaš tako lažno družbo, ni čuda, da si nesrečna. Vzemi stvari v roke in si najdi novo družbo. Veš, da se lahko vedno z mano pogovoriš. Evo, tukaj je moj Insta.

Emanuela: (*popustljivo*) No, ja saj imaš prav. Hvala. Se ti veliko ljudi tako zaupa?

Lenart: Ma, ja. Sej kot prostovoljec srečam veliko ljudi različnih vrst. Aja, ali vidiš tiste tam? **pokaže na skupino ljudi** No, njih poznam in oni sigurno niso reveži. So kao brezposelni in imajo socialno podporo, zraven pa delajo na črno in imajo ves denar spravljen v tujini. Ja, takih je v Sloveniji veliko. Vsi jih imajo za reveže pa uboge, istočasno pa so prilepljeni na socialo in molzejo davkoplačevalski denar. Če boš delala v prostovoljstvu se moraš naučiti videti razliko med njimi in resničnimi reveži. Verjemi pa, da v Sloveniji imamo v primerjavi z drugimi državami zelo malo revščine. Seveda so izjeme. Nič ne rečem. Ampak ponavadi se tisti brezposelni znajdejo in delajo zraven še kaj na črno. V Avstrijo na primer je glede tega inšpekcija zelo stroga. Tukaj pa veš kako je. Znajdi se, potem pa nož v hrbet ...

(Z delom nadaljujeta dokler se ne stemni in se Emanuela odpravi domov.)

7. PRIZOR:

(Emanuela se vrača domov od naporenega dela v zavetišču. Ko se sprehaja po ulici, na klopci zagleda znano postavo. Čeprav ne vidi obraza, se ji obleke na osebi zdijo znane. Prestraši se, da na klopci leži Karmen in gre preveriti).

Emanuela: **potreplja jo po rami** (*zaskrbljujoče*) Karmen ...? (*prestrašeno/zaskrbljujoče*) Kaj za vruga počneš tukaj? Je vse ok? Kaj se je zgodilo?

Karmen: **se obrne in zagleda Emanuelo** (*zmedeno/zaspano*) Ema ...? Kaj ...? Hm ...?

Emanuela: *Počepne zraven nje* (presenečeno/prestrašeno) Si pijana?? Kaj delaš tukaj??

Karmen: (Zaspano) Ja, ja ... (Jezno) Pusti me!

Emanuela: (Odločno) Ne, dokler mi ne poveš kaj se je zgodilo!

Karmen: (Jokajoče) Ema, Danijel me je prevaral!

Emanuela: (presenečeno) Kaj!? (Tolažljivo) Oh, Karmen ... Saj ni bil kaj prida ...

Karmen: (jezno/prizadeto) Ne govori tega!

Emanuela: (brnilno) Če pa res no! Saj si sumila!

Karmen: *prikima* *joka*

Emanuela: (odločno) Pridi greva stran od tod!

Karmen: (polglasno) Ema, nekaj ti moram povedati ...

Emanuela: (radovedno) Ja?

Karmen: (polglasno) Moj oče ga pije ...

Emanuela: *tišina*

Karmen: (jezno) In ... Jaz vem kaj si ti pa drugi mislijo o meni! (Porogljivo) Ja, vsi si mislijo, da sem jaz ena razvajenka s čudovito družino. Moram biti srečna po vsej logiki, mar ne? (žalostno/jokaje) Ampak resnica je v tem, da nisem srečna ... Lepe ocene mi nič ne pomenijo, denar še manj. Srečo sem iskala v družbi, da se ne bi počutila tako osamljeno. A ta družba, za katero sem mislila, da me ima rada je bila ob meni le, ko je kaj potrebovala. Vsi so me imeli radi, le zaradi denarja. Razen tebe, Ema. Na sebe dam vedno najlepše obleke in vsi mi pravijo, da sem tako lepo dekle. Ampak ... v notranjosti sem tako grda. Ema, jaz nisem dober človek. Nisem bila dobra do tebe. Spregledala sem te, ko si se počutila na tleh. Ti si bila vedno tu, ko sem kaj rabila. Mi odpustiš, Ema?

Emanuela: (prijazno) Seveda, Karmen!

Karmen: (jezno) Doma se počutim kot, da sem staršem v napoto. Včasih se mi zdi, da se obnašata kot, da me ni. Ko povem kakšno oceno sem dobila, mi namenijo le prazen nasmešek in puhlo pohvalo. Nikoli mi nista rekla, da me imata rada. Ko sem bila z Danijelom, sem se počutila, tako ljubljeno, potrjeno, občudovano Varno. A to je bil le lažen občutek, Ema. Danijel me je mogoče imel rad, a ljubil me ni. V glavi sem si ustvarila neko izmišljeno podobo njega, neko osebo, v katero sem se zaljubila. Veš, saj sem vedela, da me je varal, da je le izmeček.

Emanuela: (očitajoče) Zakaj si bila potem z njim??

Karmen: (brnilno) Ker sem si zatiskala oči! Iskala sem izgovore in ko sem ga vprašala kje je bil, kdo mu piše, zakaj mu telefon ves čas piska, mi je dal dovolj dober razlog, da sem se potolažila. Občutek, ki se je pojavil, ko sem bila ob njem, je bil preveč mamen in lep, kot neke vrste droga. Z njim sem bežala v nekem idealen svet, ki sem si ga ustvarila v glavi. In ko je šel sem se počutila tako prazno in nesrečno. Misel, da me ne ljubi in da me vara je bila vedno bolj močna, a jaz sem si jo potiskala in tlačila stran. Danes sem imela tega dovolj, radovednost in dvom sta me premagala in sem pogledala v njegov telefon. Moje bojzani so se seveda uresničile. Saj nisem bila tako presenečena in razočarana kot sem sprva mislila, da bom bila. Ko sem ga soočila s tem in mu povedala svoje sem ugotovila, da ga pravzaprav ne briga kako se počutim in kaj si mislim. Očitala sem mu, da mu ni mar kako se počutim in kaj delam. Da me sploh pozna, da je zame popolen tujec.

Emanuela: (radovedno) In kaj je rekel?

|39| NADALJEVANKA

Karmen: (*žalostno*) Samo tiho je bil. Niti besedice ni črnil, ker se je s tem strinjal. In to me je močno zbolelo. Ker je vedel. Vedel je kakšen je, a nič ni ukrenil glede tega. In jaz ne razumem zakaj ne. Ema, jaz ne razumem zakaj je takšen! Jaz pa kot en bedak, ga še vedno ljubim, čeprav si tega ne zasluži. Mar ljubim samo osebo v moji glavi? In tako rada bi bila srečna! Vse bi naredila, da bi se znebila te praznine v srcu. Tega osamljenega občutka, ki me žre, ko sem v družbi popolnih neznancev. Nočem biti popularna, če popularnost izgleda tako. Vse kar imam mi nič ne pomeni. Samo ljubljena bi bila rada, Ema.

Emanuela: (*umirjeno/zamišljeno*) Veš, vedno sem si želela biti taka kot ti. Tako nasmejana si bila, odlična, vsi so te hvalili. Ko si prišla v razred, si bila vedno v središču pozornosti. Vsi fantje so tekali za tabo, ker si tako lepa. Učitelji te niso mogli prehvaliti. Tvoja družina je izgledala tako srečno. Vse so ti kupili! Oblečena si bila po zadnji modi. Prepotovala si pol sveta. Nastopala si v vseh predstavah. In še bi lahko naštevala ... In jaz? Jaz sem bila vedno le povprečna. Prihajala sem iz povprečne družine, bila sem povprečna učenka, povprečnega videza ... Sanjarila sem, da bi bila tako srečna kot ti. Ampak ugotovila sem ... da tudi ti nisi srečna, čeprav imaš "vse". Zdelo se mi je, da se je življenje vrtelo okrog tebe. Srečo sem iskala v denarju in potrditvi. Zdaj vidim, da ni fora v tem. Smisel življenja ni koliko prijateljev imaš, ampak kakšne prijatelje imaš. V tvoji družbi nisem bila nikoli srečna. Ampak mislila sem zato, ker nisem dovolj vredna. Ampak tudi ti nisi bila srečna, čeprav si bila vedno obdana z najboljšimi tipi na šoli, kajne? Spoznala sem, da sem bila srečna, ko sem dajala drugim. Ko sem bila v družbi iskrenih ljudi. Kjer se nisem sekirala, kaj bom rekla, kako se bom obnašala, kakšna sem ... Tudi jaz sem se počutila kdaj osamljeno in nesrečno. A ta občutek moraš pač včasih premagati, ker sle ko prej mine. Danijel je pa itak izmeček. Ne sekiraj se glede njega!

Emanuela: (*odločno*) No, pridi greva nekam na toplo. Roki mi že zmrzujeta od tega mraza. Te pospremim domov?

Karmen: (*hvaležno*) Lahko. In... Ej... Hvala, ker si me poslušala. Ne vem kaj bi brez tebe.

Emanuela: **zamahne z roko** Mah, ni panike. No, vstani. Greva.

Karmen: **pokima**

(*Karmen vstane in se z Emanuelo odpravi domov.*)

8. PRIZOR:

(*Na božično jutro se Emanuela in Karmen dobita v parku in se skupaj odpravita v zavetišče za brezdomce*)

Emanuela: (*veselo*) Hejj! Kako si?

Karmen: (*veselo*) Sigurno boljši od včeraj **smeh**

Emanuela: **smeh** No, pridi.

Karmen: (*radovedno*) Povej mi, je tam ok? So kakšni lušni tipi?

Emanuela: (*živahno*) Sooo seveda so. Jaz vem kateri ti bo všeč. Komaj čakam, da ti ga predstavim. Pa sploh se ti ni treba kej prijaviti. Samo tja prideš, greš v skupino, ki ti je dodeljena in pomagaš. Ta mladoletni pa novi ne delajo kaj težkega. Pač pomivaš posodo ali pa deliš hrano. Zraven se pa lahko pogovarjaš. In to so taki iskreni ljudje. Res, Karmen. Tam ti povejo kaj si mislijo v faco. Pa sploh niso hinavski. No, jaz še nisem takega srečala. Mogoče se tudi tam najdejo, ker se takšni ljudje povsod najdejo.

Emanuela: **mežikajoče** Jaaa zelo lušen. Prijazen, spoštljiv, visok. Dobesedno Mr. Perfect. Temno rjave lase ima, pa tak rdeči pramen v laseh. Mislim jaz sem bila kar presenečena, da so tam tudi taki. Ampak Lenarta pa pusti pri miru, ker on pa je moj, ok?

|40| NADALJEVANKA

Karmen: (*zmedeno*) Lenart? A to je tisti s katerim si se pogovarjala?

Emanuela: (*zaljubljeno*) Jaaaa, a veš kako je prijazen? Mislim malo je oster. Pač pove kar si mislil. In meni je to všeč, ker je iskren. Pa visok, ane? Pa svetlo rjave lase ima. Ampak poslušaj. Ko se nasmehne se mu pojavijo jamice. Jaz sem samo gledala. Pač marry me ane?

Karmen: **smeh**

prideta do zavetišča

Emanuela: (*odločno*) Kar pridi za mano. **pomaha Lenartu** Ojlaaa, s sabo sem pripeljala pomoč.

Karmen: (*veselo*) Ojlaaa ti si verjetno Lenart, kajne? Emanuela mi je pravila o tebi.

Lenart: (*radovedno*) Aja? Kaj pa je rekla? Upam, da lepe stvari.

Karmen: (*zafkljivo*) Same lepe, verjemi.

Emanuela: **v zadregi**

Karmen: (*živahno*) Hojla, Karmen sem. **poda mu roko** (*zapeljivo*) Lepo te je bilo spoznati. Upam, da bova skupaj delala.

Emanuela: **rahlo presenečena**

Lenart: (*v zadregi*) No, boljši, da se midva kar umakneva, ker sva očitno tretje kolo. No, Karmen naj ti kar Damjan predstavi delo.

(Skupaj delajo in Karmen spozna, da se čisto drugačno počuti v taki iskreni družbi, kot pa v lažni družbi.)

9. PRIZOR:

(Karmen in Emanuela končata z delom in se skupaj odpravita domov.)

Emanuela: (*radovedno*) No, povej kako ti je bilo?

Karmen: (*navdušeno*) Super! Ej, čisto drugače. In ta Damjan! Mislim halooo Danijel že pozabljen. Adijooo!

Emanuela: **smeh**

Karmen: (*resno*) Ne a veš? Resno mislim. Sem morava večkrat iti. Pa ne zaradi Damjana. Verjetno ne bom šla v Toplice. Tukaj sem čisto pozabila na svoje probleme, ko sem videla te reveže in sem prav začutila to hvaležnost. Zdaj vem kaj je smisel božič. Božič sestavljajo iskreni in velikodušni ljudje. In to je to, kajne? Ne pa Toplice! In oprostite Ema, če mogoče nisem bila najboljša prijateljica. Obljubim ti, poboljšala se bom. Samo ne zapusti me, ok? Ker ne vem kaj bom brez tebe.

Emanuela: (*iskreno*) Seveda te ne bom! Kaj pa govoriš! Veš, da te imam rada!

objameta se

Skupaj se veselo odpravita domov. Konec.

Klavdija Kobal

Spodaj so odgovori na vprašanja, ki so bila oddana v nabiralnik do 20.5., ostala bodo na voljo za branje naslednjo šolsko leto. Na vprašanja sta odgovarjali Veronika Lisjak Banko in Lora Kočan.

“/.../ptički veselo žvrgolijo in jaz rabim pogovor.”

Ja, v času ko ptički žvrgolijo, ko se narava prebuja, ko vse brsti, cvete, zori in kipi od življenja, se marsikdo ozre okoli sebe in ugotovi, da je osamljen. Zdi se mu, da so vsi okoli njega veseli, polni načrtov, energije, da se jim »dogaja«, on pa je nekako ostal ob strani vsega tega vrveža. Zate, ki rabiš pogovor, imam predlog, da se še enkrat ozreš okoli sebe, presežeš lastno zadrego in stopiš do sošolca, prijatelja ter prvi spregovoriš. Če si večkrat v zadregi, si pripravi besede, s katerimi boš začel. Če je tudi to pretežko, stopi do svetovalne delavke, vzgojitelja, učitelja in povej, a potrebuješ pomoč. V CIRIUSu imamo to prednost, da je delavec, ki ti lahko pomagajo res veliko in da lahko hitro prideš do pomoči, ki jo rabiš. Držim pesti, da ti bo čimprej uspelo!

»/.../da bi na naši šoli bilo več aktivnosti (kuharija...)“

Mislím, da v našem centru kuhamo tolikokrat kot na nobeni drugi šoli/zavodu. Prav vsaka vzgojna skupina se je letos lotila tudi kuharije. Če pa si želiš raznolikosti oziroma aktivnosti, ki je trenutno ni, pa podaj predlog- na sestanku vzgojne skupine, na razredni uri, na srečanju domske ali dijaške skupnosti...Možnosti je veliko, posluha s strani delavcev pa mislim da prav tako. Zelo smo veseli otrok in mladostnikov, ki pokažejo lastni interes za aktivnost in spodbujamo ter pomagamo pri uresničevanju pobud in želja.

“Zakaj so moje prijateljice idioti?”

Če so tvoje prijateljice idioti, potem najverjetneje niso tvoje prijateljice, če jih tako imenuješ. Ali pa si morda jezna na svoje prijateljice, če si jih tako imenovala? Če da, je najbolje, da jim poveš, kar te moti in se pogovorite o problemu. Pogovor je mnogokrat v veliko pomoč v sporih, saj nam pomaga, da slišimo tudi drugo plat, da slišimo osebo na drugi strani, kaj nam ima za povedat. Obenem pa ta oseba sliši tudi tebe in tvojo plat. Potem se velikokrat zgodi, da smo povsem narobe razumeli situacijo zaradi katere smo bili jezni na svojo prijateljico, ali pa bolj razumemo drugo osebo, zato se le pogovori z njimi in jim povej, kar te teži oz. te je zmotilo pri njih. Če se same ne zmorete pogovoriti lahko prosite za pomoč pri mediaciji tudi odraslo osebo.

“Zakaj se moram prijateljici opravičevati, čeprav nisem kriva?”

Iz tvojega vprašanja ni razbrati, kaj se je zgodilo, da bi se morala tvoji prijateljici opravičiti, niti po čigavem mnenju se ji moraš opravičiti. Predvidevam, da je stekel nek pogovor, v katerem je bil zaključek, da se moraš prijateljici opravičiti. Morda se niste povsem dobro pogovorili in iskreno opisali situacijo, da bi razumela, zakaj se moraš prijateljici opravičiti in se zato počutiš nerazumljeno, ker se moraš le ti opravičiti. Ponoven pogovor bi lahko rešil tudi tvoje vprašanje, zakaj se moraš prijateljici opravičiti. Ponovno se pogovori z njo, če ne bo šlo, prosi odraslo osebo, da vama pomaga zgladiti spor.

“Zakaj sem punca?”

Misliš, da bi ti bilo lažje, če bi bila fant? Ali pa si morda želiš, da bi bila fant? Če odgovorim na prvo. Veliko slišimo o tem, da moški in ženske niso enakovredni na različnih področjih v življenju (plače, vodstvena delovna mesta...), vendar pa se stanje postopoma izboljšuje. Z leti smo si ženske izborile že mnogo pravic in glasno opozarjale na neenakosti, vendar pa je to potrebno početi še naprej, saj se razlike še vedno kažejo. Namesto, da se sprašuješ, zakaj si punca, si lahko rečeš, da si ponosna, ker si punca, kajti tudi fantom ni vedno najlažje. Na koncu koncev se vsi v puberteti soočate z najstniškimi težavami od nesrečne ljubezni do naporenega učenja za ocene. Pri tem ni nobene razlike. Če pa si želiš biti v resnici fant pa je najbolje, da se v tem primeru obrneš na odraslo osebo, ki ji zaupaš ali na zaposlenega v Cirusu (vzgojitelj, učitelj, psiholog, svetovalni delavec...).

|44| SOS TELEFONSKI IMENIK

Prihaja čas počitnic. Čas sonca in veselja, druženja s prijatelji, čofotanja v vodi, pohajanja po gozdu, čas potovanj in vsega lepega,...

Na vse to ob bližajočih se poletnih počitnicah hitro pomislimo prav vsi. Malokdo pa pomisli tudi na to, da sončne dni včasih zamenja dež. In megla. Prav tako naše veselje včasih zamenjata potrtnost in žalost. Včasih se ravno med časom, ki bi moral biti lep in brezskrben zgodi kaj težkega. Kaj, kar nas močno prizadene. Včasih pa se sploh ne zgodi nič, ampak se preprosto počutimo slabo, žalostno, neprijetno...

Takrat je pomembno, da imamo ob sebi ljudi, ki jim lahko zaupamo. To so lahko naši starši ali skrbniki, dobri prijatelji, sorodniki, strokovni delavci, sosedi...

Kaj pa, če ob takem trenutku nimamo nikogar, na kogar se lahko obrnemo?

Ali veste, da obstajajo posebne organizacije, na katere se lahko obrnete v času stiske in pri njih poiščete pomoč? Imenujemo jih nevladne organizacije, saj delujejo neodvisno od države. Nevladnih organizacij je v Sloveniji res veliko, saj se osredotočajo na različne segmente življenja.

Izredno pomembni so SOS telefoni, na katere lahko pokličete v stiski in se tako vsaj malo olajšate. Dobro je, da poznate to možnost, saj lahko te številke delite tudi s svojimi prijatelji, kadar so v stiski, pa jim ne znate več pomagati. Nekaj teh številk vam zato tokrat objavimo kar v časopis. Shranite si jih in jih po potrebi tudi uporabite.

In zavedajte se: srečen človek ni tisti, ki nikoli nima problemov in skrbi (takega človeka namreč sploh ni!) Srečen človek je tisti, ki zna v času težav in skrbi za sebe poskrbeti in si poiskati pomoč.

Srečne in čim lepše počitnice vsem

Vzgojiteljica: Mirjam Selšek Štanta

KLIC V DUŠEVNI STISKI - [Psihiatrična Klinika Ljubljana](#)

Telefon: 01 520 99 00

vsak dan med 19. - 7. uro zjutraj

[TOM](#) - Telefon otrok in mladostnikov

Telefon: 116 111

vsak dan 12-20h.

[SAMARIJAN](#) in SOPOTNIK

Telefon: 116 123

deluje 24 ur dnevno vse dni v letu.

[ŠENT](#), Slovensko združenje za duševno zdravje

Telefon: 01/230 78 30

vsak delovnik 9-18h

[Združenje proti spolnemu zlorabljanju](#) - Za žrtve spolnega nadlegovanja

Telefon: 080 2880

[Center za pomoč mladim](#)

Telefon: 01 438 22 10

ponedeljek, torek, sreda 9-20h; četrtek, petek 9-15h

[KRIZNI CENTER ZA MLADE](#)

Telefon: 01 436 92 47 in 01 236 12 22

Mobilni telefoni: 041 419 121, 041 419 122, 041 424 281

deluje 24 ur dnevno vse dni v letu.

Vir: [nebojse.si](#)

|45| ZABAVA IN PROSTI ČAS

»POPOTNIŠKE IGRAČE«

Si si kdaj mislil/a, da lahko tudi igrače potujejo po svetu? Verjetno ne. Obstaja pa hobi, ki to dejansko omogoča. Igrače potujejo po različnih državah in različnih kontinentih, ne da bi ti sam/a potrebovala iti izven svojega doma. Popotniške igrače, oziroma Toy Voyagers je potovanje igrač po svetu z različnimi osebami. Njihova potovanja in avanture pa so sledljive preko internetne strani.

KAKO DELUJE?

Vsaka popotniška igrača ima svojo identifikacijsko številko na svoji etiketi. Na etiketi se nahaja tudi sporočilo, ki nagovarja vse, ki se z igračo »srečajo«, da obiše spletno stran, posodobi njen TravelVlog in objavi kakšno fotografijo. Na enem izmed igrač na primer piše: »Na pomoč! Nisem izgubljena, sem popotniška igrača. Obišči ToyVoyagers.com, da izveš več in mi pomagaš nadaljevati pot.« Da bi igrački pomagali naprej popotovati, jo lahko predamo direktno – neki osebi, lahko pa jo spustimo v divjino in čakamo na pomoč. Navdih za hobi izhaja iz filma Amelie in je bil ustvarjen z namenom, da se ugotovi ali igrače lahko potujejo same po svetu. V filmu je palček, ki ga glavna igralka Amelie ukrade svojemu očetu, da bi sledil svojim sanjam in odkrival svet. Oče pa sicer nad tem ni bil najbolj navdušen. Cilj je bil, da bi igrače postale popotniški sopotniki, ki bi lahko hodile okrog, spoznavale ljudi in bile na fotografijah. Že več kot 700 ljudi je vključenih v skupnost popotniških igrač. Prisotnih so na vseh kontinentih, v 148 državah.

Igrače, ki potujejo so pozabljene, nove ali rešene. Nekateri iz skupnosti so imenovani za gostitelje, kar pomeni, da igrački nudijo prostor za bivanje. Slednje je bolj varen način kot da igračo samo spustimo na neko mesto. Od gostiteljev se tudi pričakuje, da objavljajo fotografije in sporočajo, kaj se z igračo dogaja.

Edini strošek tega hobija, je poština. Zanimiva statistika iz spletne strani ToyVoyagers:

- Največ slik na TravelVlogu ima medvedek po imenu Mishook, kar 2210

- Najdaljšo pot pa je prepotoval Dorschdi, kar 305616.035 kilometrov

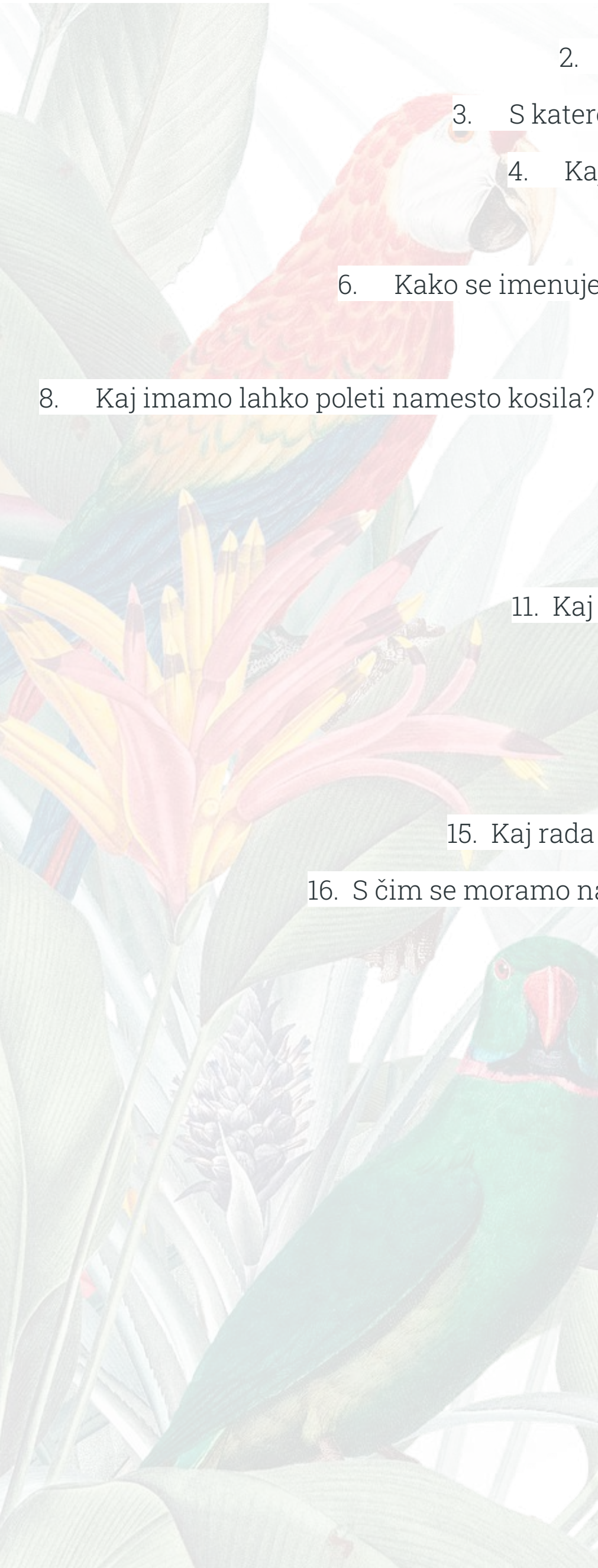
Vsaka igrača ima na svojem profilu določenih 5 življenjskih misij, ki jih mora skozi potovanja izpolniti. Eni izmed zabavnih primerov so:

- potapljanje s tropskimi ribami
- spoznati se z znano osebo
- kaditi cigaro na Kubi
- obiskati otroško rojstnodnevno zabavo
- sedeti ob ognju z ostalimi popotniškimi igračami
- obiskati Sibirijo
- spoznati prave želve in koale

Če igračo preveč pogrešaš, jo vedno lahko dobiš nazaj. Kljub vsemu pa ostali gostitelji dobro skrbijo za igračo med potovanjem.

vir: toyvoyagers.com

-
1. V katerem športu je najboljši Peter Mankoč?
 2. Kaj si nadenemo na obraz, če nam sije sonce v oči?
 3. S katero sladico se najraje posladkamo v poletnih mesecih?
 4. Kaj je modre barve in v tekočem stanju? Kje živi delfin?
 5. Katero obuvalo si obujemo v poletnih dneh?
 6. Kako se imenuje dejavnost pri kateri potrebujemo šotor ali avtodom?
 7. Kam se odpravimo v večernih urah na morju?
 8. Kaj imamo lahko poleti namesto kosila? Značilne jedi, ki so spečene na žaru: čevapčiči, ajvar, ražnjiči, pečena paprika, šampinjoni, bučke...
 9. Žival, ki je podobna kitu in je črno-bele barve?
 10. Kateri pripomoček uporabljajo neplavalci?
 11. Kaj nastane na morju in te hkrati zalije, če nisi pozoren?
 12. Kako rečemo osebi, ki gre na potovanje/izlet?
 13. Kam se skrijemo pred vročino?
 14. Katera žival ta zbode, če nanjo stopiš v morju?
 15. Kaj rada nosi Natalija Rozman v Ciriusu? Kaj nosijo solinarji?
 16. S čim se moramo namazati, da se zaščitimo pred sončnimi opeklinami?

Kaj ti je bilo v 3. številki domskega časopisa najbolj všeč?

Ali si izvedel/a kaj novega? Če da, kaj?

Imaš kakšne predloge za naslednjo številko?

Predloge za naslednjo številko lahko oddaš v rdeči nabiralnik v šolski avli

